

1 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων (†284).

Σημείωσις. Ἀναπληροῦται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ὑπὸ φυλλάδος τῶν Ἁγίων, δι' ἐτέρων γ' στιχηρῶν ἐσπερίων, ἀπολυτικίου, καθίσματος πολυελέου, μαρτυρικοῦ εὐαγγελίου ὄρθρου, ἰδιομέλου ν' ψαλμοῦ, δ' στιχηροῦ προσομοίου αἴνων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἶπε τὴν ἀ' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Πάσα

Ν^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ω ν μου

θυ ^{Πα}σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ε
σα ^{Πα}κου σονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ^{Πα}ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ ^{Πα}η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ^{Πα}αςτου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ ^{Πα}υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π ^{Πα}αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μ

Ο ^{Πα}τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα}κουσονται τα ρηματα μου οτι η δυνθη
σανωσει παχος γης εραγη επι της γης διεσκορ
πισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Ο^{Πα}τι προς σε Κυριε Κυριε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι}επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυχη ην
μου

Φ^{Πα}υλαξοονμε απο παγιδος ης συνεστησαν
τομοικαι αποσκανδαλων των εργαζομενων την α
νομιαν

Π^Με σου ουνται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι ^{Πα}καταμονας ειμι εγω ω εως αν πα
ρεελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου
προς Κυριον εδεηθηθην

Ε^{Πα}κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν
μου ^{Δι}την θλιψιν μου ^Δενωπιον αυτου απαγγελω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρουσαν
πα γι δαμοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τω ωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πισμου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως ου αν

τα ποδωσμοι ^Π

Ε^{Πα} κ βα θε ων ^Μ ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ^{Πα} ε Κυ ρι

ε ει σα κουσον της φω νη ης μου ^Π

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου ^Π

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Προσόμοια.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος ^Π **Κε θ**

^Χ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε ται ^Χ ο τι πα ρα σοι

ο ι λα σμος ε στιν ^υ

Ο λην α πο θε με νοι εν υ ρα νοις την ελ

πι δα ^υ θη σαυ ρον α συ λη τον ε αυ τοις οι Α α

γι οι ε ε θη σαυ ρισαν ^υ δω ρε α αν ε λα βον ^υ δω

ρε αν δι δδ υ σι ^υ τοις νο σθ σι τα ι α μα τα

χου σον η αρ γυρον ευ αγ γε λι κω ω ως υ υκ ε

κτησαν το ανθρωποις τε και κτηνεσι τας ευεργε

σι ι ι α ας μετεδωκαν ινα διαπαν

των υπηκοοι γενομενοι Χριστω ενπαρη

σι απρεσβευωσιν υπερωτων ψυχων η

μων

Ενεκεν του νοματος ουπεμεινα

σε Κυριε υπεμεινεν η ψυχη μαεις τον

λογον σου ηλπισεν η ψυχη μαεπι τον Κυ

ριον

Υληνεβδελυξαντοτηνεπιγησφθειρο

μενην ορανοπολιταιδε ενσαρκιως αα

γγελοι εεχηματισαν ηομοφρων συσκηνοσξυ

νωρις ομοτροπος των Αγιων και ομοψυ

χος διοτοις καμνησι πασιτας ι α α α σειεις

βραβευωσιν αναργυρον παρεχοντες την ευεργε

σι ι ι α αντοις χρηζουσιν ενετησι ι

οις υ μνη σω μεν α ξι ως ε ορ ταις εν παρ
ρη σι α πρε σβευ ον τας υ πε ερ των ψυ χω ων
η μων

Απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε
πι τον Κυ ρι ον

Ολην ει σοι κι σα σα εν ε αυ την την Τρι
α δα δυ ας η α οι δι μοσ Κο σμασ και Δα μι α
νο ο ος οι οι θε ο φρο νες ως κρο νοι οι βλυ ζα
σιν εκ πη γη ης να μα τα ζω η φο ρα των ι
α σε ων ων και τα λει ψανα πα θη δι α φη η ης
θε ε ρα πευ ς σι και μο να τα α νο μα τα νο σος
εκ βρο τω ω ων α α πε λαυ νσ σι παν των των προ
σφυ υ γων σω τη ρι οι τε λων τες τω Χρι στω εν
παρ ρη σι α πρε σβευ ου σιν υ πε ερ των ψυ χω ων
η μων

Προσόμοια τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἕτερα.

Ποίοις εὐφημιῶν. ᾠχος Δι-Θ

ᾠχ Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις·

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ωντων α νο

μι ω ω ων αυ του

Π οι οι οι οισ ευ φη μι ω ω ωων κα α

α λλε ε ε ε σιν ε παι νε ε σω ω ω με εν

τω ω ων Α α ναρ γυ υ ρων την σε πτην δυ

α α α α δα και αι ε ε εν δο ο ο ο ξον

νη την κα τα λα αμ ψα α σαν πε ε ρα α α α

τα ταις α κτι νο βο α λαις τῶ ων θαν μα α

των την βρυ υ υ υ σιν των ι α μα α τῶων

την α α ει ειρ ρυ υ υ υ τον την ρω ω

ω ω σιν των προ στρε χο οντων με τα α πι ι

στε ε ε ε ως ταυ την γαρ μο ο νη η ην προ

ε ε γνω ως α ξι α αν δο ο ο ο ο ξης

και α λη κτς χα ρα α ας και τρυ υ φη η ης

Χρι στο ος ο Θε ε ε ε η η η η μων
ο ο ε ε χων το με ε γα ε ε ε
λε ε ε ε ος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν
παν

τε ες οι λα α οι

Π οι οι οι οισ υ μνω δι ω ω ωων α α

α σμα α α α σι κα τα στε ε ψω ω ω

με εν Κο ο ο σμα αν τον θει ει ον και Δα μι

α νο ο ον τον τρι ισ μα α α κα α α α ρον

της α λη θει ει α ασ τς κη η ρυ υ υ υ

κας και των Α πο στο ο λωων ο ο μο ζη η

λς τα σκε ε ε ευ η τς Πα ρα κλη η τς

τα πα αν α α γι ι ι ι α τα πα α

α α σαν την οι κς με ε νη ην κα τα αρ δε ευ

ο ο ο ον τα ταις των θαυ μα α τω ω ων στα

γο ο σι τς Α ναρ γυ ρς τε ε ι

ι α α α τρως και προς Θε ο ο ο ον πρε σβε ευ
τα α ασ τον δο ον τα πι στοις α α πα
α α α σι το ο με ε γα και αι πλσ σι
ον ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἰσχυρὸς ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ

Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Π οι οι οι οισ οι γη γε νει ει ειεις α α
αν θε ε ε ε σιν α να δη η σω ω ω
με εν τη η ην ξυ υ νω ρι ι δα την φω το
φα νη η η και υ υ πε ερ λα α α μπρον

Νη και καλ λυ νο με ε νη ην τη χα α ρι ι ι
ι τι και ἄλλως και καλ λυ νο με νη ην τη
χα α α α ρι ι ι ι τι

το πε φω τι σμε ε νοον θει ει ει ον γε ευ γος
Κο σμα α α αν τε και Δα μι α νο ο ο ον

τς α α κε ε στο ο ο ο ρας τς πα α
 α α σι τοις α σθε νϛ ϛ σι ιν ι σχυ υν νε ε
 μο ο ο ον τας τς πο τα μϛ ϛ τω ω ων θαν
 μα α των τς α συ λς τε ε θη η σα α
 αυ ρς δι ων Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο
 ος δω ρει ται πα α σιν ι ι ι α α α
 α σιν σω τη ρι ι αν τε και ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α τε λευ τη τος υ παρ χειτων α γι ω ω ων
 η η χα α α ρις ην πα α ρα α α Χρι ι στου
 ε ε ε κο μι ι σα α αν το ο θεν αυ των και
 τα λει ψα α να εκ θει α ας δυ να α α α
 με ε ε ε ως δι η νε κως ε νερ γου ου σι ι ι

τοῖς θαυμάσιασιν ὧν καὶ τὰ ὀνόματα

ματάματα ἐκπίστεως ἐπιβοῶ

ὧ με ἐναντιὰ τῶν ἀγαθῶν

ἁπαλάτατα ἰσχυρῶν Κυ

ρίε καὶ ἡμεῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος

παθῶν ἐλευθερώσωσίν ὡς

φιλάναθρῶσιν

Καὶ νυνκαὶ αἰεὶ καὶ εἰς

ταῖς αἰῶνας αἰῶνων

ἁμην

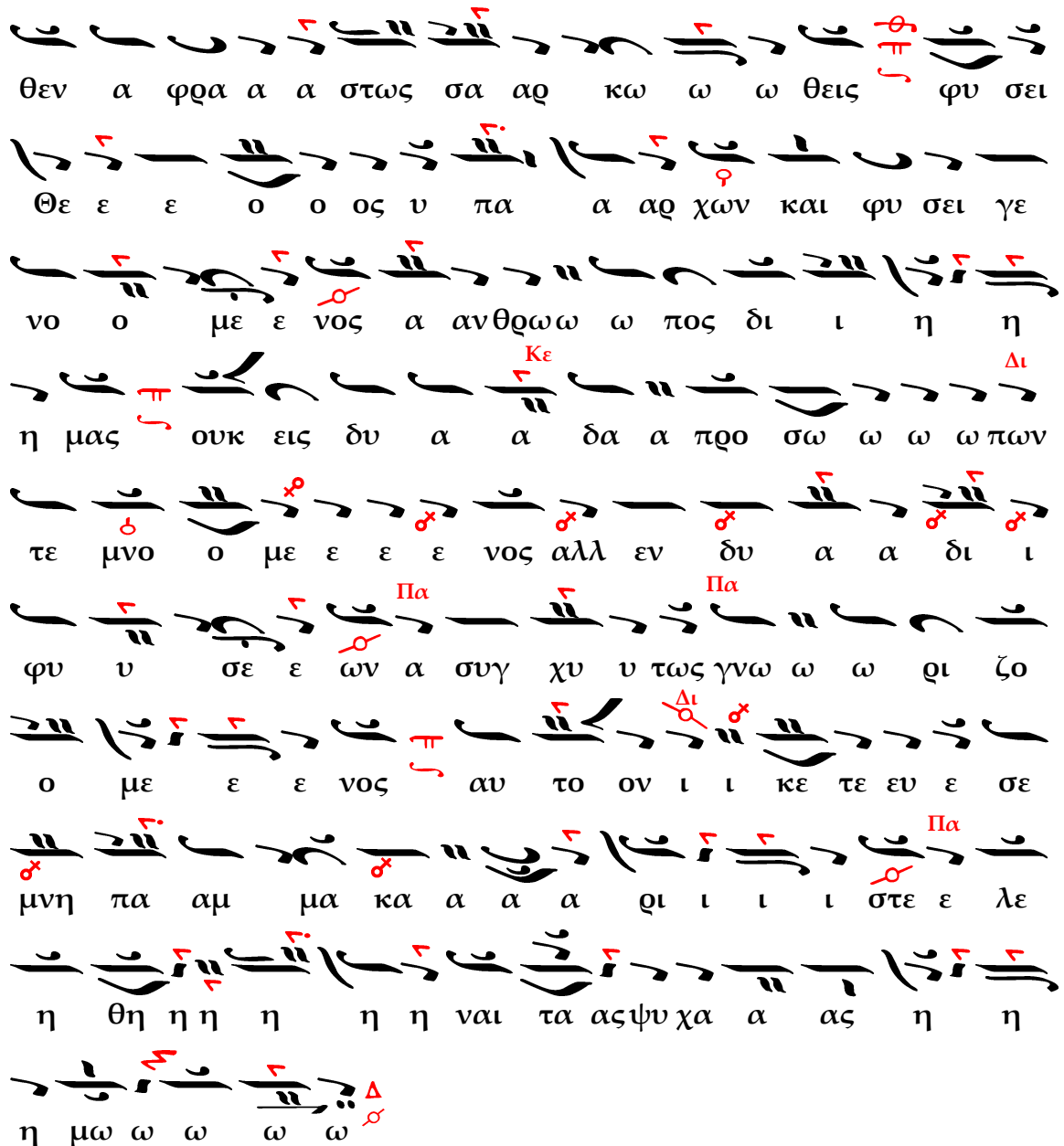
Τις μακαρίσει σε Παναγία Παρθε

νετισμηάνυμνησεῖ σου τὸ ἄλο

οχευτὸ ὀκνο γὰρ ἀχρῶς ἐκ

Πατρὸς ἐλάμψας Ἰσομονογενῆς

αυτὸς ἐσου τῆς ἀγαγνηῆς προῆλ

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς

ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς

ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α

α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε ἐτὸν Κύριον

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

(Ζῆτει τῇ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου) Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἄληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ

παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(γ' 1-9).**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ε' 15-23, στ' 1-3).**

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν,

Βασιλείς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἢ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσοῦντων· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθῳ θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίου ὁδοὺς διηγύσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσοθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζευγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς νόσους ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύσασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὦφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ Λεῖψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἴατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρῶσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος, ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα, ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων.

Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε τῇ σορῶ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν, ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κοιμισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῶ συνειδότη, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις дуάς, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

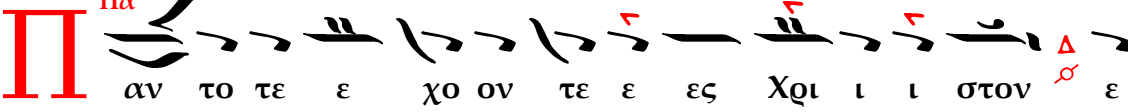
Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

ᾠχος Πα.

Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα

 αν το τε ε χο ον τε ε ες Χρι ι ι στον ε
 νερ γουν τα α εν υ υ μιν Α γι οι Α να α' αρ

γυ υ υ υ ροι ^{Δι} θαυ μα τουρ γει ει τε ε ε Ε εν
 κο ο ο σμω ^{Δι} α σθε νου ουντας θε ε ε ρα πε ευ
 ε ε ε ε τε ^Π και γαρ το ι α τρει ον υ υ μων ^{Δι} πη
 γη υ παρ χει α α νε ξα ^Α αν τλη η η η ^Α τος
^Μ αντλου ^{Κε} με νη δε μα αλλον υ περ εκ βλυ υ υ ζει ει
^{Πα} και χε ο με νη πε ρισ σευ ε ε ται ^Α καθ ε καστην
 κε νου με ε ε νη και πλη θυ νο με ε ε ε νη ^Α
 πα σι χο ρη γου ου σα α α και αι μη λει πο
 με ε ε ε νη ^Α και οι α ρυ ο με νοι κο ρεν
 νυν ται ι ι α α μα α α α τα ^Α και αυ τη δι α
 με ε νει α α α δα πα α νη η η η τος ^Α τι ουν
 υ μα ασ κα λε ε ε σω ω ω ω μεν θε ρα ποντας
 ι α α τρους ψυ χων τε και αι αι σω μα α α των ^Α
 ι α τη ρας πα θω ων α α α νι ι α των ^Α δω ρε
^{Δι} αν ι ω με νους α α ^Α πα α α αν τας ^Α ει
 λη φο τας χα ρι σμα τα πα ρα του Σω τη η η η

ρος Χρι ι στου του πα ρε χον τος η μιν το με ε γα
ε ε ε λε ε ε ος

Ἦχος Κε ρ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ωνων α μην

ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α
λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης
ικε τευ ο με εν πρεσβευε Δεσ ποινα με τα των Α ανα
γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η
θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ πε
ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης
ζω ω ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο
ο ο μεν πρε σβευ ε ε ε δε σποι να με
τα τω ω ων Α α να αρ γυ υ υ ρων και παν
των των Α α γι ι ων ε λε η θη ναι τα ας
ψυχα α ας η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Δόξα. Ἔτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Ω ς θει οι θε ρα πον τες και ι α τη ρες βρο
των α να ρ γυ ρον βλυ ζε τε την θε ρα πει
αν η μιν Α να ρ γυ ροι εν δο ξοι ο θεν τας προ σι

ον τας τη σε πτη υ μων σκε πη ^Δ ρυ σα σθε νο ση

μα των και πα θων α νι α των ^ε Κο σμα και Δα μι

α νε της Ρω μης βλαστη μα τα ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λους α γνω

στον μυστη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

^Δ
ων